

LBRIS

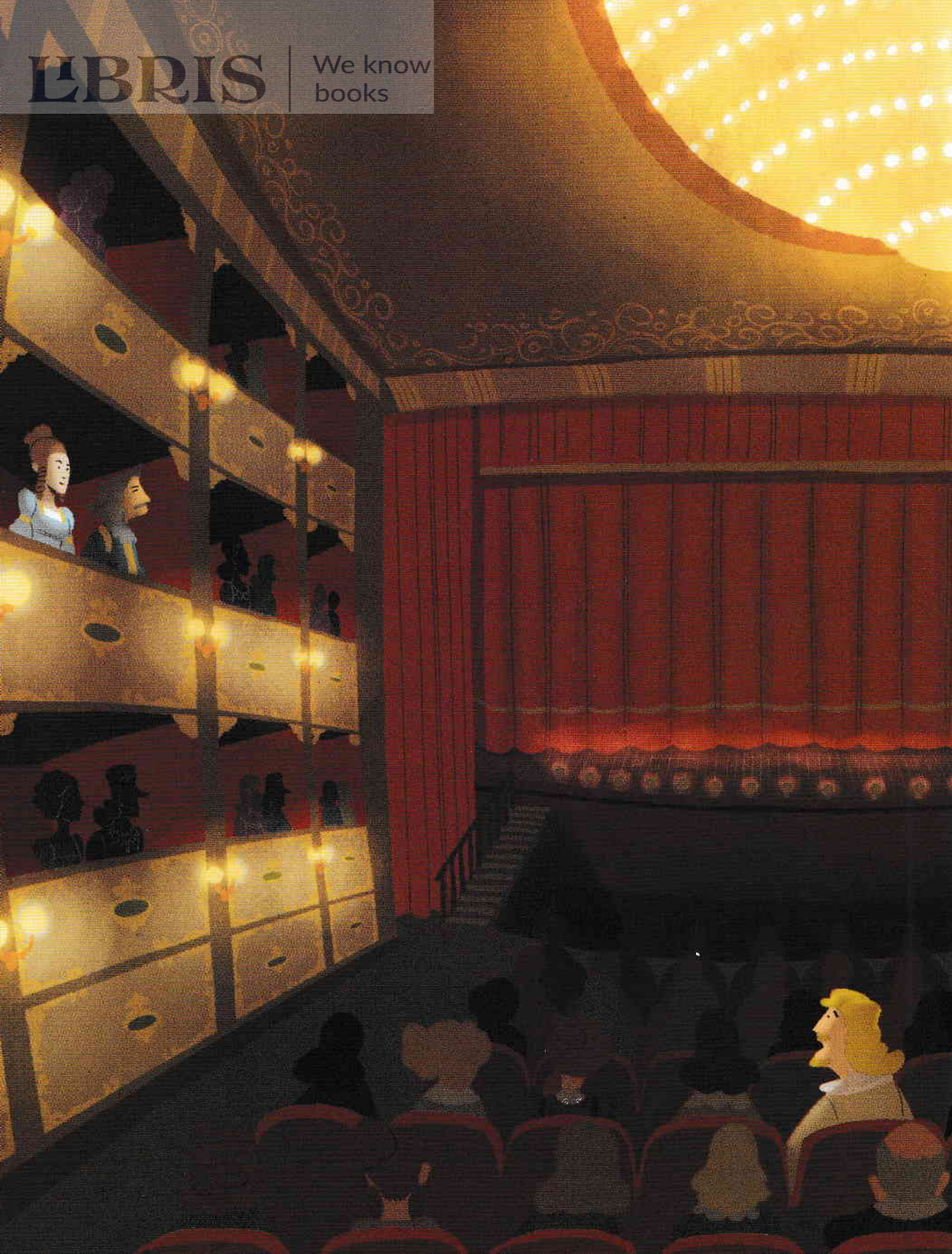
We know
books

Cyrano de Bergerac

Edmond Rostand

EBRIS

We know
books

Oamenii au intrat în teatru, unul dintre cele mai populare din Paris. La lumina lumânărilor și în fața unui public format din nobili, oameni de rând, soldați și țărani, avea să se joace o piesă celebră. Dar unul dintre spectatori, chipeșul Christian, a venit doar ca să privească spre loja în care stă mereu o fată de care este îndrăgostit.

– Cum o cheamă? l-a întrebat el pe prietenul său care îl însoțea.

– **Roxane**, verișoara lui Cyrano de Bergerac.

– Poetul zeflemitor? Căpitanul muschetarilor? Cel cu nasul foarte lung?

– Chiar el!

– Iar cel care este cu ea... este soțul ei?

– Da' de unde! E un comandant militar foarte puternic și vrea să o mărite cu viconte, cel lângă care ea se simte acum bine.

Christian se simțea distrus: femeia pe care o iubea va fi soția unui nobil, iar el, doar un tânăr soldat, nu poate face nimic! Dar, iată, era posibil oare ca Roxane să se uite la el pe furiș? Nu a avut timp să verifice: cortina s-a ridicat și...

Un actor dolofan a urcat pe scenă, în uralele publicului ridicat în picioare. Dar, din tribună, o voce puternică l-a întrerupt.

– Ești atât de mediocru, încât îți interzic să joci!

Sau poate vrei să-ncerci tăișul sabiei mele și să mă provoc!

Cel care vorbise era **Cyrano de Bergerac**! El a pășit spre scenă, anunțat mai întâi de nasul său, iar la vederea lui, actorul a luat-o la fugă. Mulți l-au aplaudat pe Cyrano, alții l-au huiduit; el i-a salutat, scoțându-și pălăria. Dar vicontele l-a insultat imediat în fața tuturor:

– Năsosule!

Deranjat, Cyrano l-a provocat la duel și l-a asigurat că avea să improvizeze câteva versuri în timp ce îi venea de hac.

